

29. குகதேவு.

கலிவிருத்தம்.*

திங்களணிநர் சேயோன் செம்பவளவை வாயால்
துங்கவிமல னார்பாற் சொன்னமுடிவு சேர்வார்
பங்கமொருவி மாணார் பாதநன்னிலை யார்வார்
சங்கரகுரு வேயா டாரக்குக தேவே. 1

மாயமென்றம லாதி மாளவென்றுக லாதி
ஆயவம்புட னீட்டுன் னாரருளையு ணாட்டுந்
தூய சிந்தைய ருய்வார் தூணமின்றருள் செய்வாய்
தாயவந்தணர் கோவே தாரக்குக தேவே. 2

அந்தகனடு வேலை யன்னியப்படும் யாவும்
இந்தமெய்யுள போதே யில்லெனத்தளி வாதே
உந்துறழ்வுகொ ளாதா ருன்றனைத்தொடர் வாரே
நந்தலிலிக ளானா நாப்புகழ்க்கு தேவே. 3

இட்டமுற்றுனை நாடார்க் கெட்டிவித்தினு மேலாம்
புட்டமுற்றுனை யன்பாற் போற்றுநர்க்கதி யின்பாம்
கட்டறுத்தெனை யாளாய் கட்டசுரர்க்கொரு மேலாய்
நட்டவித்தக மோவா ஞாட்புடைக்குக தேவே. 4

நின்பரிவுடை யாரை நீள்சிறுமைகள் சாரா
வன்பரிவுக ணாடா மாமறவினை கூடா
என்புரிவரு ளேதா வேணருணிலை நாதா
அன்புடையவர் கோவே யாகமக்குக தேவே. 5

* இவ்விருத்தத்தின் முதற்சீரையும் மூன்றாஞ்சீரையும் தேமா புளிமாவெனப் பிரிக்கின், அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தமுமாம்; ஒற்றொழித்து அலகிடுக; விதி, திருவலங்கற்றிரட்டின் இரண்டாங்கண்டத்தே காணலாம்.

1. அணியுநர் என்பது “அணிநர்” என மருவிற்று; “மொழிநரு முளரே” என்புழிப்போல (நன்னூல்).
2. நீட்டல் = கொடை; கு - நிகண்டு. தூணம் = பகை; ‘தவேஷணம்’ என்பதன் விகாரம்.
4. புட்டம் = நிறைவு; டகரவெதுகை.

